

Súd: Okresný súd Svidník  
Spisová značka: 1Csp/18/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8621200346  
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová  
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:8621200346.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobkyne C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. č. XXX, zastúpená JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom, ul. Slovenská 46, 080 01 Prešov, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, o zdržanie sa zrážok zo mzdy, takto

### rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 27.6.2008 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

### odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na Okresnom súde Svidník dňa 25.2.2021 proti žalovanému domáha zdržania sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 27.6.2008 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že s právnym predchodcom žalovaného, Home Credit Slovakia, a.s. dňa 20.6.2008 uzavrela Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej predmetom bolo poskytnutie sumy 25 000,- Sk (829,85 eura), v lehote splatnosti 48 mesiacov, čo pripadlo na rok 2012. Žalovaný si u jej zamestnávateľa uplatnil nárok na zrážanie celkovej sumy 2 770,97 eura, hoci je zo zákona na neho potrebné hľadieť ako na bezúročný a bez poplatkov, s poukazom na § 4 ods. 2, 3 zák. č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého: Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať: g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných

-2- 1Csp/18/2021

poplatkov, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola zrejme súčasťou úverovej zmluvy, ale pre nečitateľnosť tam uvedených podmienok písaných drobným písmom to nedokáže identifikovať. Žalovaný ale jej zamestnávateľovi Dohodu o zrážkach zo mzdy nedoručil, preto sa to dá predpokladať. To odporuje neskôr účinnému zneniu § 5a ods. 1 písm. a) zák. č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže

táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. To znamená, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nespĺňajúca citované zákonné kritéria, nie je voči zamestnávateľovi uplatniteľná. Navyše ide zjavne o nárok premlčaný, pričom je neprípustné jeho úspešné vymáhanie mimo súdneho konania. Vychádza z dátumu konečnej splatnosti, ktorý síce nie je v zmluve priamo uvedený, ale pripadá na rok 2012. Preto je ku dňu podania tejto žaloby nárok už viac než 5 rokov premlčaný a z tohto dôvodu vznáša túto námietku.

3. Predmetom konania bolo uloženie povinnosti zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 21.5.2021 uviedol, že dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov upravuje § 551 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ide o dobrovoľné vykonávanie zrážok na základe písomnej dohody medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy. Ide o zabezpečovací inštitút, ktorým sa súčasne pohľadávka veriteľa aj uspokojuje. Dlžník dáva súhlas k tomu, aby sa pohľadávka postupne uspokojovala zrážkami zo mzdy. Dohoda musí mať písomnú formu, ktorej podstatným znakom je súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok z jeho mzdy. Dohoda je účinná až potom, čo sa pohľadávka veriteľa stala zročnou a veriteľ ju predloží platiteľovi mzdy dlžníka. Z § 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ nadobúda proti platiteľovi mzdy právo na výplatu zrážok okamihom predloženia dohody platiteľovi mzdy. Následne je platiteľ mzdy dlžníka povinný zrážať a vyplácať veriteľovi zrážky z dlžníkovej mzdy, a to pravidelne až do uspokojenia veriteľovej pohľadávky. Žalovaný zastáva názor, že v zmysle vyššie citovanej úpravy nie je obligatórnou náležitosťou dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov samostatnosť na osobitnej listine, pričom § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nadobudol účinnosť až dňa 01.05.2014 (prípadná platnosť dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov z hľadiska jej náležitostí sa posudzuje podľa práva platného v čase jej vzniku). Žalovaný si zároveň dovoľuje uviesť, že v čase podpisu Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalovaného VÚB, a.s. a žalobcom dňa 18.11.2010 (ďalej aj „Zmluva“) nebola zákonom upravená ani veľkosť písma, keďže uvedená právna úprava bola prijatá až Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 141/2014 Z. z. účinným od 01.01.2015, pričom žalovaný má za to, že Zmluva je písaná dostatočne veľkým písmom. Žalovaný poukazuje na právny názor Okresného súdu Prešov zo dňa 14.01.2016, spisová značka 9C/389/2015, „Podľa procesného súdu ustanovenie § 5a vyriešilo časový stret právnych noriem ústavne súladným spôsobom a to tzv. nepravou retroaktivitou. Už z tohto ustanovenia argumentom a contrario (dôkazom opaku) vyplýva, že ak zákonodarca pri ustanovení § 5a ods. 1 písm. a) neustanovil na rozdiel od ustanovení iných nepravú retroaktivitu tak uvedená právna norma môže pôsobiť iba do budúcnosti a na právne vzťahy vzniknuté po jej účinnosti. Nemožno sa preto absolútne stotožniť s uvedeným  
-3- 1Csp/18/2021

rozhodnutím KS v Nitre, ktorý pri absencii prechodného ustanovenia pri hmotnoprávnej norme, vychádza z pravej retroaktivity. Podľa tohto názoru teda v prejednávanej veci mal mať veriteľ v roku 2007 keď bola uzavretá Dohoda o zrážkach zo mzdy „čarovnú guľu“ a do tejto Dohody inkorporovať aj požiadavky zákona, ktorý sa stal účinným o 8 rokov neskôr. Takýto výklad považuje súd za absurdný a neprijateľný.“ Právny predchodca žalovaného, t.j. spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., v čase uzatvorenia Zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., uvedené na rube Zmluvy (ďalej aj „UP“), a.s. splnil všetky zákonné náležitosti v zmysle zákonných ustanovení platných v čase uzatvorenia Zmluvy ako aj Dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Zmluve. Uzavretá Dohoda má teda všetky zákonné náležitosti potrebné pre svoju platnosť. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že žalobca v Zmluve, ktorú vlastnoručne podpísal, výslovne súhlasil, aby v prípade, ak nespĺní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa Zmluvy, veriteľ je oprávnený požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy. Podľa textu Zmluvy „Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., (ďalej iba spoločnosť) sa dohodli tak, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy (ďalej iba zamestnávateľ) mesačnú zrážku zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky, stanovenej v tejto Úverovej zmluve, maximálne však vo výške, ktorú pripúšťajú platné právne predpisy, a to až do uhradenia dlžných splátok úveru. Súčasne sa klient so spoločnosťou dohodli, že pokiaľ klient po uhradení dlžných splátok úveru formou zrážok zo mzdy nebude riadne a včas plniť svoje záväzky voči spoločnosti, mení sa splátkový kalendár úveru a to tak, že od okamihu, kedy neplní svoje záväzky voči spoločnosti riadne a včas, sa klient zaväzuje úver splácať v splátkach vo výške každej splátky rovnajúcej sa dvojnásobku pravidelnej splátky, a to naďalej v termínoch splatnosti dohodnutých v tejto Úverovej zmluve s tým,

že počet zostávajúcich splátok úveru sa tým zníži na polovicu. Klient podpisom tejto zmluvy dáva zamestnávateľovi príkaz k pravidelnej úhrade týchto nových splátok úveru ponížením jeho pohľadávok na mesačnú výplatu mzdy a k jeho uhradeniu na účet spoločnosti a súčasne spoločnosť oprávňuje k ich prijatiu s tým, že zamestnávateľ je povinný tieto splátky pravidelne hradiť a spoločnosť oprávnená prijímať nie len do úplného vrátenia celého poskytnutého úveru súčasne s úrokmi, ale i s úrokmi z oneskorenia sa, zmluvných pokút, náhrad škôd, poplatkov za poskytnuté služby a ostatných záväzkov klienta z tejto Úverovej zmluvy. Táto dohoda sa vzťahuje i na budúcich platcov mzdy klienta, ako i na iné príjmy klienta, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou." V predmetnej veci zároveň nie je sporné a žalobca to ani nepopiera, že sa s plnením Zmluvy dostal do omeškania a plnenia (splátky) riadne a včas neuhradil. Inak povedané žalobca automaticky prezumuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, avšak ani len netvrdí (nieto preukazuje), že by istinu pohľadávky v celosti uhradil. Taktiež je nutné v tejto súvislosti podotknúť, že žalovaný titulom Dohody doposiaľ nezrazil žiadne plnenia, a teda nebola doposiaľ splatená ani len istina pohľadávky. Názor žalobcu, že ustanovenia o Dohode neboli individuálne dojednané a nemal možnosť ich odmietnuť sú podľa žalovaného nepreukázané. Žalovaný neuviedol jedinú výhradu k obsahu Zmluvy či Dohody. Žalovaný má za to, že Dohoda predstavuje jednu z foriem zabezpečenia poskytnutého úveru, pričom zabezpečenie pohľadávky je zákonom aprobovaný inštitút aj keď je zmluvnou stranou spotrebiteľ - o to viac v čase podpisu Zmluvy. V čase podpisu zmluvy (rok 2008) právny predchodca neporušil žiaden zákonný predpis na ochranu spotrebiteľa pri dojednaní si Dohody priamo v Zmluve, nakoľko v tom čase neboli účinné právne predpisy upravujúce povinnosť uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy na osobitnej listine. Obsah zmluvy bol dodávateľom (právnym predchodcom žalovaného) síce vopred pripravený, čo

-4- 1Csp/18/2021

však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočný jav, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe, vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalobca na obsahu Dohody alebo Zmluvy neparticipoval. Opačným výkladom by bolo nutné právne uzavrieť, že všetky zmluvy, ktoré hromadne uzatvárajú štátne energetické podniky, banky, mobilní operátori atď. so spotrebiteľmi sú neplatné, čo žalovaný považuje za výklad ad absurdum. Žalovaný má za to, že Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, obsahuje všetky náležitosti kladené zákonom o spotrebiteľských úveroch platným v čase podpisu. Žalobca svojím podpisom potvrdil, že obsahu Zmluvy, vrátane UP, porozumel a prejavil vôľu byť nimi viazaný. Predmetné ustanovenie o Dohode neobsahuje žiadne zložité, resp. zavádzajúce právne formulácie. Podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 10Co/55/2020 z 24.06.2020: „Neopodstatnenou je aj námietka žalovaného, že priložené zmluvné podmienky sú vopred naformulované, a preto neprijateľné, nakoľko ich prípadná neprijateľnosť nie je podmienená spôsobom akým sú vytvorené a spotrebiteľovi predložené, ale ich obsahom, ktorý musí byť jasný, zrozumiteľný a nesmie vytvárať nerovnováhu medzi právami a povinnosťami spotrebiteľa a právami a povinnosťami predajcov a dodávateľov.(...) V spotrebiteľskom práve sa uplatňuje koncepcia priemerného spotrebiteľa, t. j. spotrebiteľa, ktorý má dostatok informácií a je v rozumnej miere pozorný a opatrný s ohľadom na sociálne, kultúrne a jazykové faktory, a preto sa odvolací súd nestotožnil s námietkami žalovaného v odvolaní, že zmluva bola žalobcom vopred pripravená a pri jej podpise nemal možnosť predpísané podmienky ovplyvniť, zmluvné dojednania neboli jasné a zrozumiteľné, nakoľko žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy 32 rokov, teda mal všetky predpoklady, od ktorých možno legitímne očakávať, že pred uzavretím zmluvy konal rozumne a zodpovedne, t. j. zmluvu si pred podpisom dôkladne prečítal, vyžiadal si všetky potrebné informácie a jeho vlastnoručný podpis potvrdzuje prejav jeho slobodnej a vážnej vôle nielen nadobudnúť práva zo zmluvy, ale byť aj viazaný povinnosťami, ktoré zo zmluvy jednoznačne a nezameniteľne vyplývajú." V súvislosti s vyššie uvedeným rozsudkom žalobca poukazuje na objektívnu skutočnosť, že žalobca mal v čase podpisu Zmluvy 38 rokov. Podľa názoru žalovaného je potrebné ku každej právnej veci pristupovať individuálne, pričom v tomto prípade je evidentné, že vzhľadom na charakter dlžníka tento mal a mohol vedieť, čo je obsahom Zmluvy, ktorú po prečítaní vedome podpisuje. Podľa názoru žalovaného teda žalobca nemôže dobre argumentovať tým, že by snád nemal vôľu za týchto podmienok Zmluvu uzatvárať (resp. Dohodu), keďže vzhľadom na jeho osobu mal a mohol byť v rozumnej miere informovaný, opatrný a obozretný, ako to už neraz judikoval Európsky súd pre ľudské práva. Aj pri zohľadnení istej miery ľahkovážnosti spotrebiteľa pri uzatváraní zmlúv je spotrebiteľ povinný postupovať obozretné, dôsledne sa so zmluvnými podmienkami oboznámiť, v prípade nejasností si žiadať ich ozrejmenie druhou zmluvnou stranou, prípadne inou znalou osobou a po dôkladnom zvážení rozhodujúcich skutočností sa rozhodnúť či do zmluvného vzťahu vstupuje, alebo nie. Podľa názoru žalovaného je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť absolútna, zbavujúca ho akýchkoľvek povinností plniť si svoje záväzky len z toho titulu, že ide o spotrebiteľa. Za

značnú nerovnováhu pritom nemožno považovať, že veriteľ môže dohodu o zrážkach zo mzdy uplatniť v podstate priamo, bez súdneho rozhodnutia. Podľa Súdneho dvora EÚ vo veci C-34/13, Kušionová proti SMART Capital. Súdny dvor vyslovil, že sama možnosť presadzovania nárokov zo zmluvy aj bez ingerencie súdu (teda mimosúdne, priamo), nie je v rozpore so smernicou 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, za predpokladu, že existuje možnosť predbežne obmedziť takýto výkon (ak sa dohoda o zrážkach zo mzdy využíva na uspokojenie pohľadávok založených na neprijateľných podmienkach) a že existuje účinná následná súdna kontrola. Vzhľadom na to žalovaný nepovažuje za preukázané, že by sama dohoda o zrážkach

-5- 1Csp/18/2021

zo mzdy spôsobovala značnú nerovnováhu v právach žalobcu a žalovaného a že by bola neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá by bola v zmysle § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatná. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu o neurčitosti dohody o zrážkach zo mzdy pre neuvedenie výšky pohľadávky. Pri dohode o zrážkach zo mzdy však už podľa § 551 ods. 1 Obč. zák. postačuje, ak je v nej označená pohľadávka veriteľa, ktorá sa zabezpečuje. Pohľadávka je identifikovaná dostatočne vtedy, ak je identifikovaný jej právny základ, listina, v ktorej je obsiahnutá, účastníci zmluvy a pod., pričom všetky tieto údaje Zmluva preukázateľne obsahuje. K prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru Žalobca namieta, že Zmluva neobsahuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, avšak sám správne uvádza v predchádzajúcom tvrdení, že zmluva bola uzatvorená na 48 mesiacov, čo pripadlo na rok 2012. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.03.2021 sp. zn. 17CoCsp/42/2020 „V prejednávanej veci však sú splnené všetky podmienky vyplývajúce z ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a okrem iného je uvedený nielen celkový počet splátok, ale aj dátum prvej anuitnej splátky a dátum poslednej anuitnej splátky a teda aj určený termín konečnej splatnosti úveru. Vtedy sú žalobcovia povinní uhradiť nielen istinu, ale aj úroky z úveru v anuitných splátkach naposledy. Z toho vyplýva, že pokiaľ dňa 1.5.2024 uhradia všetky anuitné splátky podľa zmluvy, uhradia aj všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy voči žalovanému a do tejto doby bude trvať úverová zmluva. Takéto označenie doby trvania úverovej zmluvy je jednoznačné, nie je neurčité a z tohto označenia zmluvné strany môžu bez akýchkoľvek pochybností určiť, ako dlho má zmluva trvať pri predpokladanom dodržaní dojednaných povinností zmluvných strán. Nie je prípustné, aby v tomto prípade jednoznačnému určeniu doby trvania zmluvy, ktorý dátum vyplýva jednoznačne z kontextu všetkých ďalších údajov dohodnutých v zmluve bol spochybňovaný, resp. vykladaný spôsobom, ktorý nie je v súlade s dojednaniami. Tu odvolací súd musí dodať, že podmienka „doba trvania úverovej zmluvy“ a „dátum konečnej splatnosti úveru“ sú dva významovo rozdielne pojmy. V ideálnom prípade oba momenty nastávajú rovnako, po úhrade jednoznačne dohodnutej poslednej splátky úveru (dátum konečnej splatnosti úveru). Nie vždy však platí takto nastavený ideálny stav, že dňom konečnej splatnosti úveru sa končí aj doba trvania úverovej zmluvy. V takom prípade pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je vhodné, a ani to zákon nevyžaduje, na rozdiel od dátumu konečnej splatnosti úveru, určiť dobu trvania zmluvy presným dátumom. Je prípustné dobu trvania úverovej zmluvy určiť aj opisne tak, aby bolo jednoznačne zistiteľné, ako dlho úverová zmluva bude trvať. V prejednávanej veci žalobca zvolil opisný spôsob nevzbudzujúci žiadne pochybnosti, že zmluva bude trvať do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ záväzok bude splnený poslednou anuitnou splátkou 1.5.2024, bude zmluva ukončená k tomuto dátumu. Pokiaľ však nebudú uhradené všetky anuitné splátky, zmluva bude trvať až kým spotrebiteľia dlh nevyrovnejú celkom.“ Podľa názoru žalovaného Zmluva spĺňa povinnú náležitosť konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nakoľko je konečnú splatnosť z obsahu bez akýchkoľvek rozumných pochybností vyvoditeľ. Žalobca ďalej namieta, že v Zmluve absentuje výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. S uvedeným názorom sa nemožno stotožniť, nakoľko najvyššie súdne authority dospeli k záveru, že táto náležitosť nie je v spotrebiteľskej zmluve nevyhnutná a jej prípadné neuvedenie nesmie mať za následok bezúročnosť spotrebiteľského úveru. V tejto súvislosti možno poukázať najmä na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý k predmetnému ustanoveniu zaujal v Uznesení z 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017 nasledovný právny názor: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov

-6- 1Csp/18/2021

žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“,

je za použitia eurokonformného výkladu nutné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom." K aplikácii na prejednávany spor možno poukázať aj na uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6CoCsp/35/2020 z 31.03.2021: „Podľa prelomového rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/18, TE proti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., zo dňa 5. septembra 2019, však článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, tak ako boli vyložené rozsudkom z 9. novembra 2016 Home Credit Slovakia (C-42/15), sa majú uplatniť aj na zmluvu o úvere, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením tohto rozsudku (C-42/15) a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy, vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku. V odôvodnení rozsudku vo veci C-331/18 TE proti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Súdny dvor EÚ konštatoval, že požiadavka konformného výkladu je obmedzená všeobecnými právnymi zásadami, najmä zásadou právnej istoty, v zmysle ktorej nemôže slúžiť ako základ pre výklad vnútroštátneho práva contra legem. Ai napriek uvedenému, vnútroštátne súdy musia v prípade potreby zmeniť ustálenú vnútroštátnu iudikáciu, ak vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorú je nezlučiteľnú s cieľmi smernice. (...) So zreteľom na uvedené závery, právny názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého poskytnutú spotrebiteľsky úver treba považovať za bezúročný a bez vovlatkov. z dôvodu, že zmluva o svotrebitel'skom úvere pre absenciu rozpisu splátky na istinu, úrok, vovlatku. nesvlňala náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, už nebolo možné považovať za správny. Po vydaní rozsudku Súdneho dvora EÚ C[II]331/2018, TE proti POHOTOVOSTĚ s.r.o., je dôvodné očakávať zosúladienie rozhodovacej činnosti najvyššej vnútroštátnej súdnej autority, ako aj ostatných súdov, s týmto rozhodnutím. Odvolacia námietka žalobcu o dodržaní zákonnej náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bola preto opodstatnená." Nakoľko žalobca podal žalobu dňa 26.02.2021, žalovaný má za to, že mu táto judikácia musela byť v čase podania žaloby známa, najmä ak je zastúpený advokátom. Na základe uvedeného žalovaný odmieta aj túto námietku žalobcu, nakoľko v čase podania žaloby sa rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít (vrátane európskych) odklonila od výkladu, na ktorom žalobca postavil dôvod bezúročnosti. K námietke ohľadom absencie priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platnom v čase podpisu zmluvy, t. j. 20.06.2008 (ďalej aj „ZoSÚ“) žalovaný uvádza nasledovné: Nariadenie vlády SR č. 238/2008 Z. z. ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nadobudlo účinnosť 01.07.2008. Na základe uvedeného žalovaný poukazuje za preukázané, že reálne nemohol splniť povinnosť uviesť priemernú hodnotu RPMN, pokiaľ táto nadväzovala na zverejnenie Nariadenia, ktoré však v čase podpisu zmluvy dňa 20.06.2008 ešte neexistovalo. V čase podpisu Zmluvy išlo o tzv. „hlučné obdobie“, ktoré vzniklo v dôsledku harmonizácie európskeho práva (Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04. 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS). Žalovaný považuje za krajne nespravodlivé, ak by nevykonateľné znenie ZoSÚ malo byť na ťarchu žalobcu, najmä ak sa ho žalovaný

-7- 1Csp/18/2021

dovoľáva po 13 rokoch odo dňa podpisu Zmluvy. Na základe uvedeného žalovaný odmieta aj túto námietku žalobcu, pričom má za to, že Zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa ZoSÚ a teda prípadné určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru odmieta ako také. V tejto súvislosti ie však potrebné uviesť, že žalobca takéto určenie ani len nenavrhuje vo výroku rozhodnutia, pričom ani nepreukazuje úhradu istiny v prípade, ak by súd spotrebiteľský úver ako bezúročný prejudiciálne určil. V tomto ohľade žalovaný zároveň poukazuje na to, že aj v prípade premlčania nároku žalovaného zabezpečenie pohľadávky naďalej trvá. Skutočnosť o premlčaní sama o sebe ie pre platnosť Dohody právne bezvýznamná, pričom na význam by nadobudla práve vtedy, ak by prostredníctvom predmetnej Dohody žalovaný určité plnenia zrazil a žalobca by sa námietkou účinne premlčania dovolal. Zároveň sa nemožno stotožniť s právnym názorom žalobcu, ktorý tendenčne aplikuje neskôr účinnú právnu úpravu späť na dohodu o zrážkach zo mzdy, napriek tomu že absentujú prechodné ustanovenia k ust. S 5a ods. 1 písm. a) zák. č. 250/2007 Z. z., teda v rozpore so zákazom pravej retroaktivity. Na druhej strane však rovnako tendenčne žalobca neaplikuje rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít v otázke bezúročnosti, a napriek tomu, že žalobu podáva už v čase jej účinnosti.

5. Súd sa vo veci oboznámil so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

6. Z úverovej zmluvy súd zistil, že strany uzatvorili dňa 27.6.2008 úverovú zmluvu č. 3806137894, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 25 000 Sk, ktorú sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 999 Sk. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 35,89 % a RPMN vo výške 43,4 %.

7. Súčasťou formulára úverovej zmluvy bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy, ale pre nečitateľnosť uvedených podmienok písaných drobným písmom je z úverovej zmluvy na č.l. 7 spisu neidentifikovateľná.

8. Z vyjadrenia žalovaného na č.l. 24 spisu súd zistil nasledovné znenie dohody o zrážkach zo mzdy: „Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., (ďalej iba spoločnosť) sa dohodli tak, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy (ďalej iba zamestnávateľ) mesačnú zrážku zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky, stanovenej v tejto Úverovej zmluve, maximálne však vo výške, ktorú pripúšťajú platné právne predpisy, a to až do uhradenia dlžných splátok úveru. Súčasne sa klient so spoločnosťou dohodli, že pokiaľ klient po uhradení dlžných splátok úveru formou zrážok zo mzdy nebude riadne a včas plniť svoje záväzky voči spoločnosti, mení sa splátkový kalendár úveru a to tak, že od okamihu, kedy neplní svoje záväzky voči spoločnosti riadne a včas, sa klient zaväzuje úver splácať v splátkach vo výške každej splátky rovnajúcej sa dvojnásobku pravidelnej splátky, a to naďalej v termínoch splatnosti dohodnutých v tejto Úverovej zmluve s tým, že počet zostávajúcich splátok úveru sa tým zníži na polovicu. Klient podpisom tejto zmluvy dáva zamestnávateľovi príkaz k pravidelnej úhrade týchto nových splátok úveru ponížením jeho pohľadávok na mesačnú výplatu mzdy a k jeho uhradeniu na účet spoločnosti a súčasne spoločnosť oprávňuje k ich prijatiu s tým, že zamestnávateľ je povinný tieto splátky pravidelne hradiť a spoločnosť oprávnená prijímať nie len do úplného vrátenia celého poskytnutého úveru súčasne s úrokmi, ale i s úrokmi z oneskorenia sa, zmluvných pokút, náhrad škôd, poplatkov za poskytnuté služby a ostatných záväzkov klienta z tejto Úverovej zmluvy. Táto dohoda sa vzťahuje i na

-8- 1Csp/18/2021

budúcich platcov mzdy klienta, ako i na iné príjmy klienta, s ktorými sa pri výkonu rozhodnutia nakladá ako so mzdou."

9. Zo žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 26.11.2020, súd zistil, že žalovaný v zmysle § 551 Občianskeho vyzval zamestnávateľa žalobkyne na základe predloženej dohody na realizáciu zrážok zo mzdy alebo iného príjmu ich zamestnanca: Ľuboslavu Čatlošovou, teda žalobkyňu o vykonávanie zrážok zo mzdy vo výške 2 770,97 eura na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX..

10. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

11. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

12. Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

13. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

-9- 1Csp/18/2021

20. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

22. Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoja ako celok (čl.6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro bod 37 Asturcom bod 51).

23. Zákon č. 150/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, zakotvil s účinnosťou od 1.4.2004, t. j. pred uzatvorením úverovej zmluvy do nášho právneho poriadku inštitút spotrebiteľských zmlúv. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačných tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práva.

24. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle.

25. Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 2 Smernice rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj

napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

-10- 1Csp/18/2021

26. Podľa ustanovenia čl. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

27. Podľa ustanovenia čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

28. Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

29. Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

30. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

31. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí<sup>6)</sup> <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=27.6.2008>> musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=27.6.2008>>, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=27.6.2008>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom

-11- 1Csp/18/2021

sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=27.6.2008>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=27.6.2008>>

ucinnost=27.6.2008>, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=27.6.2008>>.

32. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. posledná veta, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

33. Podľa § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, 12cd) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20211231?ucinnost=>> ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

34. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

35. Podľa § 215 ods.1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

36. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník.

37. Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

38. Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch, všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka, ako aj smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

39. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 27.6.2008 úverovú zmluvu, ktorej súčasťou bola drobným nečitateľným písmom dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný predložil dohodu o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy a domáhal sa úhrady pohľadávky vo výške 2 770,97 eura.

40. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobkyňa so žalovaným Home Credit Slovakia, a.s. dňa 20.6.2008 uzavrela úverovú zmluvu č. 3806137894, ktorej predmetom bolo poskytnutie sumy 25 000,- Sk (829,85 eura), v lehote splatnosti 48 mesiacov, čo pripadlo na rok 2012.

-12- 1Csp/18/2021

41. Z úverovej zmluvy zo dňa 27.6.2008 je jasne čitateľné len poskytnutie úveru vo výške 25 000 Sk (829,85 eura). Predmetnou zmluvou žalovaný vnútil žalobkyni aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol vo sfére jej záujmu, nakoľko žalobkyňa jedným podpisom podpísala aj tú časť predtlačte úverovej zmluvy, ktorá sa týkala dohody o zrážkach zo mzdy a bola napísaná drobným nečitateľným písmom.

42. Nečitateľný je text, ktorý upravoval dohodu o zrážkach zo mzdy a nemožno s ním spájať žiadne právne účinky. Klasický spotrebiteľský úver zanikol podľa zmluvy dňom konečnej splatnosti úveru a to po 48 mesiacoch od jeho poskytnutia, tj. 27.6.2012. Trojročná premlčacia doba na uplatnenie pohľadávky žalovaného uplynula dňa 27.6.2015, pričom žalobca uplatnil u zamestnávateľa žalobkyne dohodu o zrážkach zo mzdy dňa 26.11.2020 vo vzťahu k premlčanému nároku.

43. V úverovej zmluve je uvedená ročná úroková sadzba vo výške 35,89 %. Predmetná úverová zmluva je podľa názoru súdu absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Dobré mravy možno stotožniť

so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku / poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešíkanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov/. Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi / pozri rozhodnutie NS SR sp.zn. 3 Cdo 137/2003/. Ročná úroková sadzba je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve o úvere zo dňa 27.6.2008 je uvedená ročná úroková sadzba 35,89 %. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci jún 2008 na úrovni 11,38 % ročne. Dohodnutá výška úrokov 35,89 % ročne uvedená v zmluve podstatne / viac ako trojnásobne/ prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci jún 2008. Súd netvrdí, že výška úrokov pri nebankových spotrebiteľských úveroch musí dôsledne kopírovať výšku úrokov pri porovnateľných bankových úveroch, avšak dohodnutá výška úrokov / aj keď vyššia ako pri bankách / musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého úžerného úroku. Dlžník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Dohodnutá úroková sadzba vo výške 35,89 % ročne / ako podstatná zložka právneho úkonu/ je v rozpore s dobrými mravmi, preto predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere sa svojim obsahom prieči dobrým mravom. Tam, kde sa dôvod neplatnosti vzťahuje na celý právny úkon /dôvod neplatnosti sa týka jeho podstatnej zložky /, je právny úkon neplatný v celom rozsahu.

44. Aj v prípade platnosti úverovej zmluvy, táto neobsahuje zákonné náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru; výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a jej poplatkov a PRPMN, preto je úver v zmysle ods. 2 tohto ustanovenia bezúročný a bez poplatkov.

45. Súd konštatuje, že dohodou o zrážkach zo mzdy pri podpise zmluvy žalovaný vopred vnútil pripraveným predtlačným tlačivom konajúcej osobe - žalobkyni aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu a to uzatvorenie úverovej  
-13- 1Csp/18/2021

zmluvy. Žalobkyňa v čase uzavretia zmluvy nedokázala vyhodnotiť zmluvné podmienky a poukázať na tie, ktoré sú neprijateľné. Nedokázala ani rozpoznať nesúlad inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ. Dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je upravená v Občianskom zákonníku, umožňuje postihnúť majetok žalobcu v podobe jeho mzdy aj na plnenia z nekalých zmluvných podmienok alebo v rozpore s kogentnými predpismi bez predchádzajúceho posúdenia nezávislým súdom. V konaní nebolo preukázané, že žalobkyňa bola osobitne oboznámená zo strany žalovaného o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu, ani o jeho následkoch. Žalobkyňa ako osoba neznalá zákona a bez podrobnejšieho jednoduchého pre neho zrozumiteľného výkladu obsahu dohody o zrážkach zo mzdy nebola schopná posúdiť následky tejto svojej nedostatočnej vedomosti a informovanosti v tomto prípade. Tak sa dá usudzovať na nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalobkyne s dohodou o zrážkach zo mzdy, podpis dohody o zrážkach zo mzdy bol žalobkyni vnútený, pretože nemala inú možnosť podpisu zmluvy o pôžičke bez toho, aby podpísala aj takúto dohodu. Súd poukazuje na to, že žalovaný pri dodržaní elementárnych zásad poctivého obchodného styku mohol a mal ponúknuť žalobkyni dôslednejšie vysvetlenie aj riziká vyplývajúce z úverového vzťahu. S poukazom už na uvedené dôvody a konkrétne okolnosti sa súdu javí takýto právny úkon ako neplatný podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

46. V danej súvislosti súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012, kde práve bolo poukazované, že rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov reality praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa.

Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu.

47. Súd v ďalšom má za to, že uvedený postup žalovaného sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ustanovení Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Súd poukazuje na to, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto

-14- 1Csp/18/2021

súvislosti vnútroštátnemu súdu nariadiť predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.

48. V danom prípade súd poukazuje aj na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich zriadenej pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21.1.2011 pod č. 8636/2010-110.98, 113, 179, ktorým v bode 9 Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 OZ je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ust. § 53 OZ, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa.

49. Uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, a preto podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu sa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa.

50. Napokon, zákonodarca s účinnosťou od 1.5.2014 v ustanovení § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ustanovil, že neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20210716>> ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Zákonodarca odôvodnil uvedenú úpravu tým, že dohoda o zrážkach zo mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa umožňuje, aby platiteľ mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa vyplácal časť týchto platieb priamo predávajúcemu momentom, kedy mu je táto dohoda predložená. Všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžaduje schválenie súdom, stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho. Vytvára sa tým výrazná nerovnováha medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto je žiaduce, aby tento inštitút nemohol byť používaný bez prísnejšej úpravy v prospech spotrebiteľa. Je potrebné, aby o uzavretí takejto dohody (či už ako osobitnej zmluvy alebo ako zmluvného dojednaní) spotrebiteľ mohol rozhodnúť a prípadne ju odmietnuť. Vyžaduje sa, že predávajúci, ktorý koná v rámci zákonom uloženou povinnosťou dodržiavať riadnu odbornú starostlivosť, upozorní spotrebiteľa na toto ustanovenie, príp. poskytne jeho výklad, tak, aby spotrebiteľ vedel urobiť uvážené rozhodnutie.

51. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody, súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Úverovej zmluvy č. 3806137894, zo dňa 27.6.2008 uzatvorenej

medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy, pretože celú úverovú zmluvu vrátane dohody o zrážkach zo mzdy považoval za absolútne neplatnú pre neplatnosť jej podstatnej náležitosti, a to úrokovej sadzby. Dohoda o zrážkach zo mzdy ma akcesorickú povahu a je viazaná na existenciu hlavného dlhu na zabezpečenie ktorého ma slúžiť. Aj v prípade platnosti úverovej zmluvy by bola neplatná jej časť týkajúca sa dohody o zrážkach zo mzdy pre nečitateľnosť, a teda jej neurčitost' podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

-15- 1Csp/18/2021

52. Aj v prípade čitateľnosti a určitosti časti úverovej zmluvy týkajúcej sa dohody o zrážkach zo mzdy, by bola uvedená zmluvná podmienka neplatná pre jej neprijateľnosť pre spotrebiteľa s poukazom na vyššie uvedené dôvody.

53. Pre úplnosť súd uvádza, že predmetná žaloba je dôvodná aj s poukazom na to, že žalobkyni poskytla účinnú obranu proti vykonávaniu zrážok zo mzdy vo vzťahu k premlčanej pohľadávke bez súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok a bez vyhodnotenia úverovej zmluvy z hľadiska jej bezúročnosti a bezpoplatkovosti.

54. O trovách strán, súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

#### **Poučenie:**

**P O U Č E N I E :** Odvolanie sa podáva lehote 15dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

-16- 1Csp/18/2021

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).